

З огляду на специфічність питань, що мають вирішуватися при прийнятті рішення про надання перерви у відбуванні кримінального покарання, має бути розроблено відповідний порядок чи інструкцію, зокрема фахівцями тих центральних органів виконавчої влади, участь яких пропонується у вирішенні основних питань законопроекту. Цей порядок має бути погоджений і затверджений відповідними центральними органами виконавчої влади. І саме в цьому нормативному документі слід передбачити вирішення основних питань, про які йдеться у законопроекті.

Зазначене свідчить про виконання Україною взятих на себе зобов'язань перед Радою Європи щодо дотримання та імплементації положень Загальної декларації прав людини, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, Європейських пенітенціарних правил, Мінімальних стандартних правил ООН поводження із засудженими.

Запобігання виникненню негативних явищ у молодіжному середовищі

Расцька Л.В., професор кафедри кримінально-правових дисциплін ННПП НАВС, кандидат юридичних наук, доцент

Побудова незалежної держави на демократичних засадах після тривалого тоталітарного режиму, більша відкритість світові, зумовили дезорієнтацію певної частини населення, у тому числі молоді, стосовно моральних і життєвих цінностей, тому спостерігається розвиток негативних процесів у духовній сфері, деформування моральних засад суспільства. На це вплинула пропаганда жорстокості, бездуховності, насильства, ослаблення виховної роботи з боку органів виконавчої влади, закладів освіти і культури.

В наш час молодь – це одна з найбільш уражених в економічному плані та найбільш безправна в соціально-правовому відношенні соціальних спільнот, яка живе в умовах підвищеної соціальної напруги і психологічного дискомфорту. Внаслідок такого становища з'являються все нові й нові факти зростання в молодіжному середовищі злочинності, наркоманії, токсикоманії, алкоголізму, проституції [1]. Рівень злочинності серед молоді та неповнолітніх має сталу тенденцію до значного зростання. Серед наркоманів 80% складає молодь, у тому числі 40% -- неповнолітні. Щорічно у скоєнні тяжких злочинів бере участь більше 25 тис. молодих людей. З 1980 р. рівень злочинності серед дівчат зріс у 2,5 рази [2].

Негативні процеси, які відбуваються в суспільстві, болісно вражають і молодь. Серед неї все більше розповсюджуються такі види злочинів, які раніше були притаманні лише дорослим: торгівля зброєю та наркотиками, утримання домів розпусти і звідництво; сутенерство; розбійні напади на підприємців та іноземців; захопленням заручників; різні форми вимагання; жорстокі злочини проти життя й здоров'я особи; незаконні операції з валютою і цінними паперами; торгівля краденим тощо. Активно йде масове втягнення молоді до структур тіньової економіки та організованої злочинності [3].

Молодь як соціально-демографічна група характеризується не лише віковими ознаками, але й специфікою соціального становлення, особливим місцем та статусом у структурі суспільства.

Для місцевого самоврядування одним з найважливіших завдань є залучення молоді до соціально-політичних та економічних перетворень, процесу інтеграції України до структур світової спільноти.

Проте, проблеми пов'язані з бездуховністю, насильством, негативними явищами у молодіжному середовищі потребують постійної уваги та допомоги з боку органів місцевого самоврядування.

Тому забезпечення сталого соціального становлення та розвитку молоді, реалізації її конституційних прав потребує посилення координації зусиль органів державної влади та місцевого самоврядування, громадських організацій у цьому напрямі, обумовлює необхідність прийняття міськими радами цієї програми.

Програма підтримки молоді розроблена з метою реалізації державної політики у сфері поліпшення становища сім'ї, молоді та дітей, заохочення материнства, забезпечення здорового, всебічного розвитку молоді та дітей, їх виховання на засадах гуманізму.

Основними завданнями програми є:

– Забезпечення виконання прийнятих раніше національних, державних, галузевих програм стосовно молоді на міському рівні, розвиток та вдосконалення нормативно-правових засад державної молодіжної політики відповідно до конкретних соціально-економічних реалій.

– Сприяння ініціативі та активності молоді в усіх сферах життєдіяльності суспільства, розширення її участі у формуванні та реалізації державної молодіжної політики щодо розв'язання соціально значущих проблем суспільства, зокрема молоді.

– Поліпшення координації зусиль органів державної влади, місцевого самоврядування та громадських організацій у сфері реалізації державної молодіжної політики, підвищення її ефективності на регіональному рівні.

– Проведення інформаційно-просвітницької та роз'яснювальної роботи з питань запобігання насильства в сім'ї.

– Надання практичної допомоги молодіжним громадським організаціям, органам студентського самоврядування у реалізації проектів, спрямованих на підтримку дітей та молоді.

Основні напрями виконання програми

– Сприяння творчому та інтелектуальному розвитку дітей та молоді, підтримка творчої та обдарованої молоді.

– Сприяння організації тимчасової зайнятості та підтримка підприємницьких ініціатив молоді.

– Пропаганда здорового способу життя, профілактика негативних явищ у молодіжному середовищі, сприяння функціонуванню молодіжним та студентським підрозділам з охорони громадського порядку.

– Попередження насильства в сім'ї, торгівлі людьми, підвищення статусу жінок в Україні та підтримка гендерних ініціатив.

– Підготовка молоді до сімейного життя, сприяння національно-патріотичному вихованню молоді.

– Розвиток громадської активності молоді, забезпечення постійної співпраці органів місцевого самоврядування з молодіжними, дитячими та студентськими громадськими організаціями, залучення молоді до служби в органах місцевого самоврядування.

- Організація дозвілля та оздоровлення дітей та молоді.
- Підтримка міжрегіональних та міжнародних молодіжних контактів.
- Формування інформаційного простору для реалізації державної молодіжної політики.

Очікувані результати виконання програми

– Забезпечення необхідних умов для соціального становлення та розвитку молоді.

– Створення сприятливих умов для безпосередньої участі молоді у суспільних перетвореннях на засадах соціального партнерства.

– Залучення дітей та молоді до оволодіння культурними цінностями українського народу, сприяння розвитку професійної та самодіяльної творчості.

– Створення необхідних умов для поліпшення здоров'я молоді, посилення профілактичної роботи щодо запобігання наркоманії, злочинності, насильства в сім'ї, охоплення молоді рухом за здоровий спосіб життя, заняттям фізичною культурою та спортом, що позитивно вплине на стан здоров'я дітей та молоді.

Список використаних джерел:

1. Жоль К.К. Соціологія: Навч. посібник. - К.: Либідь, 2005. - 440с.
2. Шахун В.І. Суспільство і злочинність. - К.: Атіка, 2003. - 784 с.
3. Головатий М.Ф., Цибульник В.С. Проблеми молодіжної політики // Філософська і соціологічна думка. --1992, - №4.

Окремі питання щодо кримінальної відповідальності в разі добровільного заподіяння шкоди здоров'ю особи

Катеринчук К.В., доцент кафедри кримінально-правових дисциплін ННШП НАВС, кандидат юридичних наук, доцент

Кримінальний кодекс України (далі–КК) містить статті, які передбачають кримінальну відповідальність за злочини проти здоров'я особи. До них відносяться всі види тілесних ушкоджень (ст.ст. 121-125, 128 КК), побої і мордування (ст. 126 КК), катування (ст. 127 КК), зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної хвороби (ст. 130 КК) та зараження венеричною хворобою (ст. 133 КК). Отже, це злочини якими завдається шкода здоров'ю особи, хоч можливі випадки коли шкода завдана здоров'ю особи не є та не може бути кримінально караною. До таких виключень можливо віднести заподіяння особі різного ступеня тілесних ушкоджень за згодою цієї особи. Так, наприклад, спортивні змагання, що можуть завдати шкоду здоров'ю особи або надання згоди на вступ в статеві зносини з особою, яка завідомо знає про наявність у цієї особи вірусу імунодефіциту людини чи іншої невиліковної хвороби, венеричної хвороби. Жижиленко О.О., безпідставно вважав, що при згоді потерпілого на заподіяння йому тілесних ушкоджень завжди відсутня протиправність [1]. Заподіяння тілесного ушкодження за згодою потерпілого може усунути протиправність у тих випадках, коли цілі заподіяння є соціально корисними [2]. Дубовец П.А. також підтримує позицію попередника та зазначає, що згода на заподіяння тілесних ушкоджень повинна бути надана від повнолітньої та осудної особи [3].